

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 czerwca 2020 r.

Pozycja 189

POSTANOWIENIE z dnia 4 marca 2020 r. Sygn. akt Ts 82/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski – przewodniczący
Zbigniew Jędrzejewski
Andrzej Zielonacki – sprawozdawca,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 26 września 2019 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej R.O.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 22 maja 2019 r. (data nadania) R.O. (dalej: skarżący) wystąpił o stwierdzenie, że art. 273 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) w zakresie, w jakim odnosi się do zwrotu „orzeczenie oparte na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym” jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji.

Postanowieniem z 26 września 2019 r., doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 7 października 2019 r., Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2072, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK). Trybunał uznał, że skarżący nie usunął braków formalnych skargi w wyznaczonym terminie, a ponadto przedmiotem zażalenia uczynił akt stosowania prawa oraz zażądał zbadania zgodności zakwestionowanego przepisu z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji, powołując je jako samodzielne wzorce kontroli.

W zażaleniu z 14 października 2019 r. (data nadania) skarżący zarzucił Trybunałowi naruszenie art. 61 ust. 4 pkt 1 i 2 u.o.t.p. TK poprzez przyjęcie, że:

1) „braki formalne skargi konstytucyjnej nie zostały usunięte, gdyż wniosek skarżącego o wydłużenie terminu do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej nie jest środkiem znanym w postępowaniu przed Trybunałem, podczas gdy zgodnie z art. 36 cyt. ustawy [tj. u.o.t.p. TK] w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania przed Trybunałem

stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2016 r. poz. 1822 i 1823), a zatem także i art. 166 k.p.c., przewidujący taką możliwość” (s. 2 zażalenia);

2) „skarżący nie wykazał, że kwestionowana wykładnia art. 273 § 1 pkt 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi jest utrwalona, ustabilizowana i powszechna, podczas gdy zaprezentowana wykładnia jest jedyną prezentowaną w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, a zatem podlega ona kognicji kontroli konstytucyjnej” (s. 2 zażalenia).

Skarżący ponownie wniósł także o rozpoznanie wniosku w sprawie wydłużenia terminu na usunięcie braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał rozpatruje zażalenie w składzie trzech sędziów na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p. TK). Rozpoznając zażalenie bada zakwestionowane postanowienie pod kątem prawidłowego zidentyfikowania w nim przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Trybunał stwierdza, że zarzuty sformułowane w zażaleniu pozwalają na jego uwzględnienie.

Analizując relację postępowania głównego do postępowania wznowieniowego oraz z uwagi na charakter dokumentu, o którego przesłanie wnioskowano zarządzeniem z 25 czerwca 2019 r. (tj. nie można uznać, by wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 29 stycznia 2013 r., sygn. akt [...] zapadł w sprawie, w związku z którą wniesiono skargę, a o której mowa w art. 79 Konstytucji), Trybunał Konstytucyjny w niniejszym składzie – na podstawie art. 36 u.o.t.p. TK w związku z art. 166 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, ze zm.) – uznał wniosek skarżącego o przedłużenie terminu za skuteczny.

Natomiast o tym, czy skarżący złożył skargę na treść art. 273 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), czy na sposób jego zastosowania w indywidualnej sprawie (tj. na akt stosowania prawa) – zdaniem Trybunału – pozostawić należy ocenie składu merytorycznie rozpoznającego sprawę.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 61 ust. 8 u.o.t.p. TK – uwzględnił zażalenie i nadał dalszy bieg skardze konstytucyjnej.